

DE REFORMATIE

Weekblad tot ontwikkeling van het Gereformeerde leven

Onder redactie van Prof. Dr F. J. J. Buijendijk, Dr K. Dijk, Dr V. Hepp en Dr B. Wielenga

Medewerker(s): Dr H. A. van Andel, Solo; J. van Andel, 'a-Gravenhage; Dr R. E. van Arkel, Utrecht; N. Baas, Amsterdam; Dr Henry Beets, Grand Rapids; Dr Joh. C. Breen, Amsterdam; W. E. Engelkes, Amsterdam; Prof. Dr F. W. Grosheide, Amsterdam; Prof. Dr T. Hoekstra, Kampen; Dr G. Keizer, Tiel; Dr B. A. Knoppers, Amsterdam; Dr J. G. Kunst, Arnhem; Dr G. R. Kuiper, Haarlem; Meij. H. S. S. Kuiper, Bloemendaal; Dr H. W. Lamm, Assen; Dr C. Loozeboom, Amsterdam; Dr S. O. Los, 'a-Gravenhage; Dr F. C. Meijer, Rotterdam; Dr J. C. de Moor, Utrecht; Dr J. C. Rullmann, Utrecht; Dr K. Schilder, Gorinchem; Dr W. J. A. Scholten, Kampen; C. Tazelaar, Amsterdam; Dr J. Thijssen, Meppel; Dr H. W. van der Vaart Smit, 'a-Graveland; Dr D. H. Th. Vollenhoven, 'a-Gravenhage; Dr J. de Vries, Tilburg; Dr J. D. Wielenga, Hoofddorp; Mr J. A. de Wilde, 'a-Gravenhage

Adres der Redactie:

Dr V. HEPP, Paul Krugerstraat 55, Watergraafsmeer.

Drukkers-uitgevers:

OOSTERBAAN & LE COINTRE, Goes.
Tel. No 58 — Postrekening No 38000.

Abonnement: f 1.25 per drie maanden bij vooruitbetaling.
Voor 't Buitland en Ned.-Indië f 1.50 (voor Amerika \$ 3) p. jaar.
Advertenties: 35 ct. p. regel, Familieberichten 25 ct. p. regel.

INHOUD: Herkerstening II. — Uit de Schrift: Om te verbinden (Jes. 61:1). — Kerkelijk Leven: Pastorale Reformatorische wenschen; Frederik van Eeden. — Uit het Politieke en Sociale Leven: Economie naar Chr. heilijdom V. — Zending en Evangelisatie: Cultuur en Christendom; Revue. — Onderwijs en Opvoeding: Het Chr. element in de praktijk van ons Middelbaar onderwijs IV. — Kuiper-Bibliografie XI. — Uit de Buitenlandsche Kerken: Babel was een gouden beker. — Perschoouw. — Kerknieuws.

HERKERSTENING.

II.

Inhoud van het eerste artikel:

* Algemeen wordt onder ons erkend, dat de naam „Evangelisatie“ niet deugt en niet ten zake wordt verklaard, dat het ontbreken van een passende naam er op wijst, dat ook het begrip nog niet voldoende vaststaat.

In overweging wordt gegeven het woord „herkerstening“ te gebruiken.

Het woord Herkerstening heeft tegen dat het voorzover ik weet, een nog niet bestaand woord is en voor deze gelegenheid nieuw werd gesmeed. Toch is het een naam, waarvan de bedoeling op het eerste hooren duidelijk is en waaraan men gemakkelijk went.

Vooral omdat het gevormd is naar analogie van het onder ons bekende: formatie, deformatie, reformatie; vorming, vervorming, hervorming.

Het geeft dus te kennen, dat er eerst een kerstening heeft plaats gehad, daarna een ontkerstening is ingetreden en thans gearbeid wordt om het ontkersteningproces te stuiten en de aan Christus ontzonken massa weer naar Hem terug te voeren.

Het onderscheid met de Zending onder de Heidenen en de Joden springt door dit woord aanstonds in het oog.

De Zending bedoelt steeds kerstening. Zij wil hen, die nog nooit met het evangelie in aanraking kwamen, daarmee in aanraking brengen.

De Herkerstening bepaalt zich tot hen, die of met hun persoon of in hun voorgelicht tot de christenheid behoorden, maar nu daarmee gebroken hebben.

De naam Herkerstening kan dus niet als Evangelisatie ook voor de gewone bediening des Woords en de Zending gebruikt worden, maar duidt zeer speciaal aan den arbeid onder hen, die onchristelijk zijn geworden.

En is dat niet het karakter van de z.g.n. Evangelisatie?

Zeker, sommigen willen deze alleen beperken tot de gedoopten, maar die in strijd met hun doop zich openbaren in leven en wandel.

Maar de praktijk spreekt over deze voorstelling haar veto uit.

De massa van ongedoopten wordt steeds groter. Stelden vroeger ongodsdienstige ouders uit zeker fatsoen op den doop hunner kinderen nog prijs, thans hebben de meesten hunner met deze gewoonte of bijgeloovigheid afgerekend.

De eenige band aan de kerk, de doop, wordt onder deze groep van menschen zonder eenige aarzeling doorgesneden.

Wij komen straks voor een geslacht van onkerkelijken te staan, dat in zijn overgrote meerderheid den doop niet heeft ontvangen.

Wat dan?

Zegt men, als men bij het herkersteningswerk ongedoopten ontmoet: zij zijn geen voorwerpen van onzen arbeid?

Moet voor hen dan een aparte Zendingarbeid worden ingesteld, gelijk wel is voorgelagen: de Zending onder de moderne heidenen?

De praktijk verzet zich daartegen.

En terecht.

Want het is één en hetzelfde proces, dat zich in de huidige samenleving voltrekt en dat zich

eerst openbaart in het niet bejaven van den doop en daarna in het niet meer bogen van den doop voor zijn kinderen en eindelijk in het ongedoopt voortleven.

De ontkerstening begint bij de gedoopten, maar werkt hoe langer hoe verder door.

Tegen deze ontkerstening moet onze actie nu worden gericht. Daarom is zij ook één actie.

Zoover de ontkerstening zich uitbreidt, dient ook de herkerstening zich uit te strekken.

Herkerstening is alzoo de actie, welke negatief bedoelt het ontkersteningproces tegen te gaan en positief de ontkerstenden weer voor Christus te winnen.

Is hiermee het begrip genoegzaam omlijnd, zoo volgt daaruit vanzelf, van wie de Herkerstening moet uitgaan, van de kerk of van verschillende vereenigingen, welke tot dat doel worden opgericht.

De Herkerstening behoort te geschieden door hetzelfde lichaam, dat de kerstening ter hand nam.

Naam en begrip beide eischen dit.

En ligt de Zendingroeping allereerst voor rekening van de kerk als instelling, zoo ook de herkerstening.

Dat sluit natuurlijk niet in, dat vereenigingen zich aan dezen arbeid moeten onttrekken.

Dat behoeft ook bij de Zending niet.

De gedachte, welke hier en daar werd uitgesproken, dat de medische Zending niet meer door de kerk moet geschieden, maar beter kan worden overgedragen aan een vereeniging, heeft onze volkomen sympathie.

Doch zoo'n vereeniging arbeidt dan toch altijd in hulpdienst van de kerk.

Tot rijker ontplooiing nog kan het vereenigingsleven komen op het terrein der herkerstening, omdat het arbeidsveld in de onmiddellijke omgeving ligt.

Maar ook hier behoort alles zich te groepeeren om de kerk als instituut.

De geloovigen vormen wel een organisme.

Maar de organisatie ontvangen zij eerst in de kerk als instelling.

De groote organisatie voor het herkersteningswerk is en blijft dan ook institutionele kerk.

Daarbij bieden dan groepen van geloovigen de behulpzame hand.

Ziethier een paar lijnen.

Vele vragen rijzen er nog.

Alle moeilijkheid is hiermee volstrekt nog niet opgelost.

Maar daarop kan in later instantie worden ingegaan.

Het was er ons thans slechts om te doen op een woord de aandacht te vestigen, dat o.i. het begrip met tamelijke precisieheid weergeeft.

Mogelijk wil men er wel eens over nadenken.

Of het niet moeilijk is een naam, die eenmaal burgerrecht verkreeg, door een anderen te vervangen?

Betrekkelijk.

Kuyper opende een artikelenreeks over „De Gemeene Gratie“. En van den ouden term „algemeene genade“ hoorde men althans in den eersten tijd zoo goed als niet meer spreken.

Dr van Andel, thans te Solo, stelde voor „knapenvereeniging“ te veranderen in „knapenvergadering“ en het was een lieve lust te constateeren, hoe spoedig de nieuwe benaming ingang vond.

Als men het er maar over eens wordt, dat „Evangelisatie“ verkeerd is en „Herkerstening“ zich aanbeveelt, dan is de onwennigheid spoedig gesloten.

HEPP.

UIT DE SCHRIFT.

Om te verbinden.

Om te verbinden de gebrokenen van harte.
Jesaja 61:1.

Dat was de heilige roeping van Jesaja, den profeet.

Daartoe had zijn God hem gezonden.

Om te verbinden de gebrokenen van harte.

Hij moest dat doen onder het diepschuldige volk Israël, dat straks zou worden weggevoerd naar de Babylonische gevangenis.

Zwaar zou het moeten hoeten voor zijn zonden.

Een langen donkeren lijdensnacht zou het tegemoet gaan.

Tevergeefs zouden ze vragen: wachter, wat is er van den nacht?

Tevergeefs zouden ze klagen: hoelang, o God? Het zou zoo droevig zijn.

Ver van huis en haard, van tempel en altaren verwijderd.

Een koperen hemel. Een zwijgend God.

Het hart der oprechten brak er bij. Zoo konden ze niet langer leven. Och, dat Gods hand de deuren der gevangenis opende en de boeien los maakte.

Voor deze gebrokenen van harte had de Heere nu zijn Woord bereid. Tot hun troost. Tot hun oprichting. Als olie en wijn zou dat woord in de wonden vloeien. Heerlijke lufenis zou het brengen. Zalige verkwikking. Zoo werd het gebroken hart verhoorden. Maar ook genezen. Toldat het verenigd was tot de vreeze van Gods Naam.

Dan mochten de geachtigden wederkeeren naar dat Jerusalem, waar zij met zoo innig verlangen naar gespacht hadden.

Toch was dit alles nog maar dienst der schaduwen.

Dit profetisch woord vol priesterlijk erbarmen is eerst in Christus ten volle vervuld. Zelf heeft Hij dat verklaard in de synagoge te Kapernaüm.

Daartoe is Hij van den Vader in de wereld gezonden, dat Hij verbinden zou de gebrokenen van hart.

Wat heeft de zonde in ons hart een droeve verwoesting aangericht. Diepe wonden zijn er in geslagen. Het is uiteengescheurd. De macht van den dood werkt er ontbindend in. Hoevele lidtekenen van ouden strijd draagt dat hart. Het zijn geen eeretekenen, maar bewijzen van evenzovele nederlagen. Wij hebben ten bloede toe niet gestreden tegen de zonde, maar zij wel tegen ons. Om ons geweten te overmannen. Om ons te doen wijken van den weg der gerechtigheid.

Hoevele wonden die altijd blijven bloeden. Onrust en angst over bedreven zonde. Vreeze voor het recht Gods. Een knagend geweten. Bitter zelfverwijt. Heete tranen over wat gescheurd en gebroken ligt in onze ziel en daarbij de onheilige kunst om het zorgvuldig te bedekken voor het oog der menschen. Snerpende zielepijn omdat ons arme, ongetrooste hart bloedt uit die duizend wonden en gebroken is, omdat het vrede mist.

En nergens heeling. Nergens een geneesmeester.

Wat de wereld als medicament biedt — het zijn pijnstillende, verdoovende, bedwelmende middelen. Zij brengen geen herstel. Zij scheuren nog verder uiteen. En 'ontwaken is als van den opiumschuiver, die na zijn schoone droomen als een uitgemergeld geraamte weer wakker wordt en zich elender voelt dan ooit tevoren.

Hier is Christus, uw Heelmeester. Hier, in dit Woord Gods.

Hij heeft balsem. Olie en wijn der goddelijke genade.